

Jessen: Jeg vil blot bemærke, at den Usandhed, som det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (N. Jensen) fremførte ved at citere nogle Ord af mig, som jeg ikke har brugt, ikke behøvede at være usandsættelig, da mit Foredrag foreligger trykt, og det ærede Medlem deraf vilde kunne see, hvad jeg har sagt.

N. Jensen: Maa jeg bede om Ordet for en personlig Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

N. Jensen: I Anledning af, at den ærede foregaaende Taler har henledet Opmærksomheden paa sit trykte Foredrag, skal jeg med den ærede Formands Tilladelse oplæse de Ord, hvortil jeg sigter. De findes i Folkethings-tidenden Sp. 99 og ere fremsatte, idet Taleren imøbegaaer en Mening, der er udtalt angaaende Valgretten. De lyde saaledes: „Jeg paastaar det Modfatte; jeg paastaar, at den Forandring, der skeer i Valgretten, er et Fremskridt paa Righedens Bane“; altsaa et Fremskridt i Rigthed i Henseende til Valgretten. (Jessen: Nei, paa Righedens Bane!). Der staaer „den Forandring, der skeer i Valgretten, er et Fremskridt paa Righedens Bane,“ men der er intet Fremskridt i Valgretten paa Righedens Bane. (Jessen: Det har jeg heller ikke sagt!)

Formanden: Det omstridte Punkt ligger jo trykt for, saa at alle Medlemmer kunne i Tidenden søge den Underretning, de maatte ønske med Hensyn til de Udtryk, der ere brugte, og jeg finder det derfor ikke rigtigt, at Forhandlingen forlænges derom.

Boolsen: Jeg er nu fri for at oplæse den samme Ytring, som nys blev oplæst, skjøndt jeg havde oplyst den i Tidenden, da det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (Jessen) spurgte mig, hvor den stod. Jeg tillod mig allerede ved forrige Behandling at udbede mig en Forklaring derover, men jeg har endnu ikke faaet den. — Spørgt begjærede

jeg nærmest Ordet i Anledning af en allerede omtalt Ytring fra det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen), der gik ud paa, at, dersom der efter det foreliggende Udkasts Vedtagelse skulde komme Uro i Landet, vilde denne komme fra Folketsforførerne. Jeg skal i den Anledning tillade mig at anføre et Exempel: Da et Medlem af Rigsrådet kom hjem fra den Session, hvori det foreliggende Forslag var blevet vedtaget, hvilket ogsaa havde faaet hans Stemme, blev han modtaget af sin Familie med de Ord: Det gaaer ikke an, at Du gaaer ud i Byen, da Folket vil stene Dig, fordi Du har sagt Ja til Forslaget. (Vilke: Blev han da stenet?) Det er mig ikke bekendt, om han blev det, men jeg vil gjøre opmærksom paa, at jeg i denne Sal har seet et Brev fra den samme Valgkreds, hvori der siges: Den Mand kommer albrig imellem os, thi han kan ikke komme der, uden at blive udskjeldt; han er heller ikke senere bleven valgt ind i Thinget.

Formanden: Jeg finder det ikke rigtigt at komme frem med saadanne Enkeltheder, da Discussionen let derved faaer en altsfor personlig Charakter.

Boolsen: Jeg nævnde dette Exempel, fordi det ligger forud for den Tid, da „Folketsforførerne“ skulde have virket, og forud for det foreliggende Grundlovsudkasts endelige Vedtagelse. (Afbrydelse).

Formanden: Jeg maa anmode om ikke at afbryde Taleren, men den ærede Taler maa heller ikke komme ind paa saadanne Enkeltheder.

Boolsen: Jeg skal da ikke gaae videre ind derpaa, skjøndt det nærmest var for at give dette Bidrag, jeg forlangte Ordet. Jeg skal gjøre den ærede Indenrigsminister, som ogsaa i sit Foredrag sagde, at der ikke vilde komme Uro efter dette Udkasts Vedtagelse, opmærksom paa, at der dog var en vis Uro tilstede allerede ved de sidste Valg, hvad den ærede Minister ganske vist vil erindre, og uagtet den ærede Minister var forstrevet over til den Arets